

noi și să ne împlinească dorințele cele de folos pentru viața și mântuirea noastră.

Dar despre Psaltirea Maicii Domnului, ce ne puteți spune?

Față de Psaltirea lui David, cea închinată Maicii Domnului nu este o carte canonică. Această adunare de imnuri scrise în cinstea Preasfintei Fecioare Maria, ca și Prohodul Maicii Domnului, este de origine slavă și a fost compusă de-a lungul timpului din evlavie și dragoste pentru Împărăteasa cerului. Tradusă în ultima vreme și în limba română, Psaltirea Maicii Domnului este citită de unii credincioși cu evlavie, deși ea nu este generalizată în cultul Bisericii Ortodoxe Române.

Trebuie să precizăm că pentru bunii creștini cu o evlavie deosebită către Maica Domnului, Biserica noastră dreptmăritoare are foarte multe acatiste, două paraclise, dar și o carte mai puțin cunoscută, Canoanele Maicii Domnului, care cuprinde un număr de 56 de canoane atribuite Sfântului Ioan Damaschin. La mănăstiri, aceste canoane sunt citite după rânduiala în cadrul Pavcerniței. Canoanele Maicii Domnului sunt cântări de o frumusețe literară și o profunzime teologică deosebite. Citirea lor va aduce în sufletul credincioșilor alese bucurii duhovnicești, pace și binecuvântarea Maicii Domnului.

Sursa: doxologia.ro

PROGRAMUL LITURGIC

Marți 16 decembrie	18:00	Sfântul Maslu
Joi 18 decembrie	18:30	Conferința "Cărțile care ne pot salva sufletul" → Invitați Virgiliu Gheorghe și Ninel Ganea
Sâmbătă 20 decembrie	08:00 18:00	Ceasurile, Sfânta Liturghie și Parastas Vecernia și Litia
Duminică 21 decembrie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie Ap. Evrei 11, 9-10; 32-40; Ev. Matei 1, 1-25; glas 3, voscr. 6 → Duminica dinaintea Nașterii Domnului (a Sfinților Părinți după trup ai Domnului)

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului, abonați-vă pe sfantul-ilie.ro.
Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, București

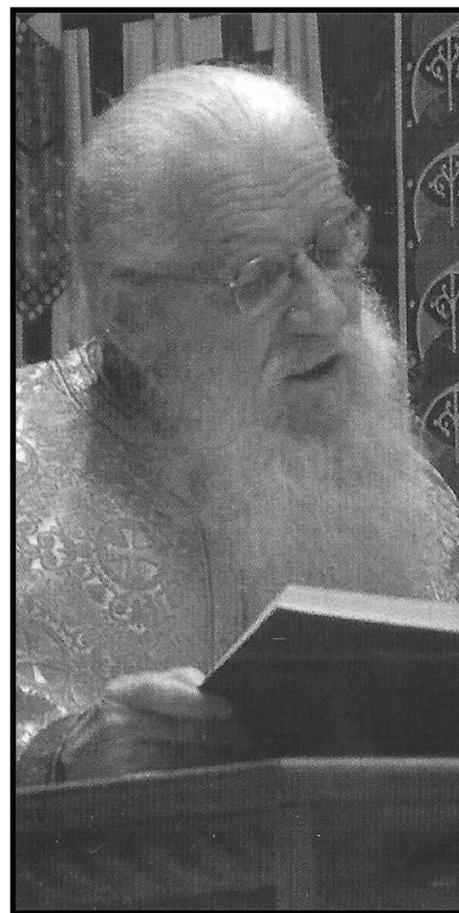
BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Totul se așează dacă știi să rabzi și să te încredințezi lui Dumnezeu.”

— Patriarhul Pavle

Nr. 592 / 14 decembrie 2025

CÂND TE VEI DESPRINDE DE OMUL CEL VECHI VEI DEVENI CREȘTIN ADEVĂRAT

De-acum încolo vom ține și privegherile și veți participa și dumneavoastră, atât cât vreți și cât puteți. Însă trebuie să vă atenționez asupra faptului că aici în general cea care este cea mai periculoasă este oboseala. Omul, atunci când îl ajunge oboseala din urmă, simte că vrea să le lase baltă pe toate. Spun asta pentru că am început să observ acest lucru. Trebuie să aveți în vedere că cea mai mare greutate pe care o întâmpină monahul, când a ajuns la acest punct, este oboseala. Obosește și apoi vine și acedia, vine și lenevirea și nu mai e tragere de inimă. Acestea toate îl afectează pe monah. Întâi de toate cei care au în străfundul lor tendința melancoliei, câteodată simt cu atât mai mult acest lucru și cad chiar și în deznădejde.

Umila mea părere este că exact aceia care vor îndura aceste

PĂRINTELE
SIMEON KRAIOPOULOS

1926 - 2015

simptome, sunt cei care vor spori duhovnicește. Ceilalți care nu vor răzbi, se vor da bătuți. Și de ce anume se întâmplă asta? Pentru că omul la baza lui, în străfundul sufletului său, este egoist, este iubitor de sine. Toate le face pentru sine însuși: ca să se îndulcească pe sine însuși, ca să se mulțumească pe sine însuși, astfel încât să se simtă bun și frumos. De aceea preferă oamenii petrecerile și distracțiile. Bineînțeles, nu contează atunci când ne odihnim așa puțin, omeneste. Dar atunci când omul se dă pe sine însuși acestor obiceiuri, se duce cu totul în derivă. Nu mai are nicio legătură cu Hristos.

Când începe omul să nu se mai simtă bine și nu înțelege toate aceste senzații pe care i le creează omul cel vechi din el, atunci este copleșit de plictiseală și de epuizare și în final ajunge să dea înapoi, părăsind lupta cea duhovnicească. Poate chiar să zică: «Atâția ani m-am chinuit, m-am luptat, m-am dus și la biserică, m-am și spovedit, m-am și împărtășit, dar nimic nu mi-a folosit.» Problema, însă, este următoarea: Ce te așteptai să se întâmple? Ce căutai?

Spuneam că omul cel vechi caută să se mulțumească pe sine însuși. Și fiecare din noi este și om vechi, fiecare dintre noi are în el iubire de sine. Ne-am botezat și ne aflăm acum în Biserică, dar mai viu în noi tot omul cel vechi a rămas. Și dacă ne dorim să-L urmăm pe Hristos, ca El să poată să ne vindece și să ne conducă acolo unde vrea să ne

conducă – adică în împărăția Lui – atunci așa va rândui să ni se întâmple lucrurile, ca iubirea noastră de sine să rămână fără hrană. Altfel nu va muri. Și tocmai ca să moară cu adevărat omul cel vechi din noi, întotdeauna prin mila și cu harul lui Dumnezeu, va avea omul câte o perioadă de timp în care va începe să simtă înlăuntrul său o uscăciune, o ariditate, că nu găsește ceea ce vrea, că nu se simte așa cum și-ar dori să se simtă, că nu are nicio mulțumire, nicio mângâiere, nimic bun.

Cine are un pic de minte și înțelege lucrurile așa cum trebuie, și tocmai pentru că trece prin asta, rămâne credincios, acolo va spori duhovnicește, pentru că se va desprinde de omul cel vechi. Altfel, omul nu poate să devină creștin adevărat. Și poți să fii creștin o viață întreagă și să nu guști aproape niciodată viața creștinească cea adevărată și toate pe care le trăiești și le simți să fie cu totul exterioare.

Sursa: **Arhim. Simeon Kraiopoulos**, în *pustiul lumii*, Ed. Bizantină, București, 2014

**PĂRINTELE
MIHAIL DANILIUC**

DESPRE CITIREA PSALTIRII

Preacuvioase părinte, orice creștin poate să se roage citind din Psaltire? E adevărat că se înmulțesc ispitele pentru creștinul care citește Psalmi?

Psaltirea este, cred, cea mai cunoscută și mai citită dintre cărțile canonice ale Vechiului Testament. Psalmii exprimă frământările interioare, dar și aspirațiile de mai bine ale omului, astfel încât Psaltirea devine cartea fiecărui suflet „necăjit și dosădit”, așa după cum frumos glăsuiește o veche vorbă românească. De aceea, orice creștin trebuie să recurgă la acest balsam pentru suflet, mai ales în clipele mai grele ale vieții, la vreme de încercări, ispite, boli și neliniști. Sfântul Vasile cel Mare, referindu-se la folosul Psaltirii, spunea: „...psalmul este liniștirea sufletului, dătător de pace, căci el potolește cugetele furtunoase și învăluitoare, liman împotriva demonilor”.

Ispite de care aminteai în întrebarea dumneavoastră sunt de fapt încercările demonilor de a ne depărta de această mântuitoare îndeletnicire, căci ei se tem de puterea dumnezeiască ascunsă tainic în psalmi. Unii credincioși abandonează citirea Psaltirii tocmai din cauza aceasta. Se tem de ispitele care-i încolțesc. Părintele Cleopa de la Sihăstria ne îndemna în astfel de împrejurări să nu renunțăm, ci să ne zidim duhovnicește cu mai mult post, smerenie și rugăciune. Sfinții Părinți spun că Psaltirea, unită cu postul și smerenia, este cea mai puternică armă împotriva diavolilor. Așadar, ne învață părinții

duhovnicești că la citirea Psaltirii trebuie să avem multă curăție sufletească și trupească, căci nu primează cantitatea (numărul de psalmi), ci calitatea, adică trăire intensă și simțire profundă în smerenie.

Pentru cine se dau pomelnicele la Psaltire și unde?

Tradiția ne spune că putem pomeni la Psaltire pe toți creștinii, dar cu prioritate pe acei care se luptă cu păcate grele, cu tulburări, neliniști, ispiți de cel viclean. Sigur, condiția de căpătâi este ca cei pe care îi pomenim să fie ortodocși. Pomelnicele pentru citirea la Psaltire se dau cu precădere la mănăstiri, acolo unde de obicei psalmii se citesc nu doar în cadrul slujbelor rânduite, ci și în afara acestora. Sunt și biserici de enorie unde se citește Psaltirea, mai ales în perioada Postului Mare și, de aceea, credincioșii pot da pomelnice și în acele sfinte lăcașuri. Există o oarecare cutumă de a plăti pomelnice la Psaltire pentru vrăjmași. Reamintim aici că Biserica nu se roagă pentru răul nimănui, dimpotrivă, înalță rugăciuni pentru îndreptarea, liniștirea, pacea chiar și a dușmanilor. Deopotrivă să nu uităm că atunci când plătim un pomelnic, chiar și la Psaltire, ne revine și nouă datoria de a înmulți rugăciunea, postul și facerea de bine, pentru ca Dumnezeu să Se milostivească spre